

VIESTNIK

HRVATSKOGA

ARKEOLOGIČKOGA DRUŽTVA.

Topusko (Ad fines).

Svi spisatelji, koji su do sada o Topuskom pisali, suglasno tvrde, da se ondje dnevice izkapaju rimske starine; njekeji su dapače na svietlo iznieli nekoliko rimskih nadpisa i drugih spomenika ondje izkopanih; ali nijedan do danas nije se naposeb tim bavio, da označi ime, kojim se je u rimsko doba ovo mjesto nazivalo. Buduć pako, da te starine, i to samo slučajno našaste, svjedoče jasno, da je tu u rimsko doba znatno mjesto ležati moralo, tim veće, pošto su tako množne i važne, da jedva bi našao drugoga mjesta medj Ljubljanom (*Emona*) i Siskom (*Siscia*), koje bi se u tom pogledu sa Topuskom takmiti moglo, toga radi može se za stalno uzeti, da je i Topusko ležalo uz cestu, koja je iz zapada tekla u Sisak, te da su i njegove kupelji već onda poznate bile.

Stari zemljopisni izvori označuju nam dvie glavne rimske ceste, koje su sa zapada u Sisak dolazile, naime jedna iz Ljubljane a druga iz Senja (*Senia*).

Prvu cestu, t. j. onu, koja je iz Ljubljane polazila u Sisak, opisuju nam Antoninianski putopis str. 121 (n. 259—260), Peutingeraska tabla, i Ravenatski svjetopisac str. 220 ovako:

Itiner. Anton.

Peuting. Tab. Cosmogr. Raven.

Hemona		Emona		Atamine
		Acervone	XVIII	Acerbo
Praetorio Latovicorum	XXXIII	Ad protorium	XIII	
		Crucio	XVI	Cruppi
Novioduno	XXIII	Novioduni	XVI	Nomiduni
		Romula	X	Romula
Quadrata	XXVIII	Quadrata	XIII	
		Ad fines	XIII	Fines
Siscia	XXVIII	Siscia	XX	Sicce

Drugu pako cestu, t. j. onu, koja je iz Senja dolazila u Sisak, opisuje samo Antoninianski putopis Po Mommsenu (*Corpus Insc. Latin. III. p. 384*) ovu je cestu bilježila i Peutingerska tabla, ali je iz nje odpalo, vjerojatno prepisivanjem, jedno mjesto naime *Bibium* Antoninianskoga putopisa, te tim i sveza, koja je spajala to mjesto sa *Romula* iste table. Ovo mnijenje sasvim vjerojatno mi rado prihvaćamo i toga radi, što se tim sve bolje utvrđuje naše mnijenje o položaju ceste, koja je iz Ljubljane u Sisak tekla, kako ćemo dalje viditi.

<i>Itiner. Anton.</i>	<i>Peuting. Tab.</i>	
Senia	Senia	
Avendone XVIII	Avendone XX	
Arupio X	Arypio X	
Bibium X ¹	Bibium X	
Romula X	Romula X	Epidotio X i t. d. put Dalmacije
Quadrata XIII	Quadrata XIII	
Ad fines XIII	Ad fines XIII	
Siscia XXI	Siscia XX	

U označenju *prve* ceste slažu se medju sobom Antoninianski putopis i Peutingerska tabla, pošto oba ista mjesta iznose; tom samo razlikom, što Peuting. tabla na toj cesti spominje četiri mjesta više od Anton. putopisa. Ali Anton. putopis izpunjuje barem djelomice otu prazninu, čim u opisivanju ove *druge* ceste iz Senja u Sisak prilaže dva mjesta na prvoj cesti nebilježena naime *Romula* i *Ad fines*, te u istom pravcu i istimi daljinami, kao što stoje ista mjesta označena u Peuting. tabli.

¹ Mommsen (*l. c. p. 384*) opazuje, da nadpisi u ovih stranah našasti, *hoc docuerunt, duobus locis in hisce partibus fuisse oppida ad formam Romanam constituta neque pro eorum locorum scilicet conditione ignobilia, id est non longe ab Ottochatz in campo Vitalensi et prope Josephsthal*; te zatim stavlja u Vitalu *Arupio*, a o Josipovoj dolini veli samo (p. 388): *aetate Romana oppidum ibi vel ibi prope fuisse praeter titulos in vicinia repertos etiam declarat antiqua sedes episcopalis Modrussae, qui vicus hodie et ipse exiguus non longe inde distat*, a tu se je našao i miliarski rimski stup (n. 3025). Po nas pogledom na stanje zemljišta i na daljine navedene od pomenutih putopisa, Vital prikladnije je mjesto za *Avendone*, a Josipova dolina za *Arupio*. *Bibium* pako došao bi negdje oko Generalskoga stola, gdje se je cesta razdvajala, te jednim pravcem uzduž granice tekla u Dalmaciju poredno s drugom koja je iz Siska kroz Bosnu u Solin polazila, a drugim napredovala do u *Romula*, gdje se sretala sa cestom dolazećom iz Ljubljane na Sisak.

Dosadašnji spisatelji u označenju *prve* ceste, iz Ljubljane do Siska, bili su dvojega mnijenja. Jedni su ju vukli uz Savu, a drugi su ju mnogo južnije bilježili. Glavnim uzrokom bjaše to, što su prvi tvrdili, da *Noviodunum* Ptolomejev, Anton. putopisa, Peuting. table i Ravenjanina sve je jedno te isto mjesto sa *Nevidunum* nadpisa našastih u Kranjskoj oko Gurkfelda, gdje je ovo mjesto po njih ležalo; dočim su drugi *Noviodunum* i *Nevidunum* smatrali za dva medju sobom sasvim različita mjesta, jedno od drugoga podosta odaljena. Ovo zadnje prvi uztvrdi naš slavni arkeolog Katančić, te izreče, da cesta, koju opisuju Anton. putopis i Peuting. tabla iz Ljubljane do Siska, nije tekla Savskom dolinom, dali mnogo južnije preko Kupe. Znamo pako, da u starom zemljopisu nije riedko naći dva mjesta kadkada i sasvim istoga imena, dapače i ležeća jedno do drugoga. Mnijenje Katančićevo primiše kašnje mnogi izpitatelji rimskoga zemljopisa kakono Mannert, Lapié, Forbiger itd., te napokon Kenner, Mommsen i naš Kukuljević. U ovoj stvari pako glavno je to, što je cesta, koja je dolazila iz Senja u Sisak, imala četiri zadnje postaje, *Romula*, *Quadrata*, *Ad fines*, *Siscia*, zajednički sa cestom dolazećom iz Ljubljane u Sisak; a to se nedaje razborito ni pomisliti, uzme li se, da je cesta iz Ljubljane u Sisak savskom dolinom tekla. Postaviti mjesto *Romula*, gdje se je ljubljanska cesta sa senjskom sretala, da zajedničkim pravcem k Sisku teku, u Jesenic pri Savi pram ušću Sutle, kao što čini Müllner (*Emona. Laibach 1879 p. 104. 109.*) na temelju odveć slabih ili izlično istinitih dokazivanja, više nego nesmisao prava je ludorija¹.

Još nam je opaziti gledę *prve* ceste. da Anton. putopis str. 121 broji ukupno od Ljubljane do Siska 115 milja⁶, dočim po Peuting.

¹ Ovaj pisac hoće, da samo praznimi rječmi svede ovaj put uz Savu, te se skoro ruga onim, koji ga bilježe pravcem na Kupu *durch enge Thalschluchten und über Gebirge, welche nur von schmalen Flussrinnalen, wie die der Gurk und Kulpa, durchschnitten sind*; napokon stavlja ovaj isto tako neistinit a odveć smješšan zaključak: *Kurzgefasst gibt es nur zwei Möglichkeiten: entweder ist die Strasse der Peutinger'schen Tafel von Emona nach Siscia mit unserer Route identisch oder sie ist es nicht. Ist sie es, so dürften unsere Ortsangaben richtig sein; ist sie es nicht, so haben wir auf der ganzen Strecke ausser Nevidunum (sve mu je isto sa Noviodunum) lauter namenlose Orte, deren Lage aber zufällig mit den Angaben der Peutinger'schen Tafel etc genau übereinstimmt, während die wahre, von den vermittelnden Gelehrten gesuchte Route noch ganz in Unklaren, ja in der heillosesten Verwirrung liegt.*

tabli bilo je 122 milje. Nego u Anton. putopisu jasna je pogriješka prepisača medju *Quadrata* i *Siscia*; jer dočim na str. 121, na putu iz Ljubljane u Sisak, stavlja 29 milja od *Quadrata* do *Siscia*, na str. 130, na putu iz Senja u Sisak, meće za istu prugu 35 milja; te je sasvim vjerojatno, da na str. 121, gdje bilježi od *Quadrata* do *Siscia* XXVIII, u ovom broju mjesto V moralo je biti X, naime XXXIII. Uzmemo li u račun i one dvie milje, koje Anton. putopis broji manje od Senja do Avendonae, onda su mu daljine sasvim iste sa Peuting. tablom i na drugoj cesti iz Senja do Siska.

U ustanovljenju pako, gdje je pojedino mjesto ležalo na cesti *prvoj*, naime iz Ljubljane u Sisak, dosadašnji spisatelji jako se medju sobom razlažu. Navesti ćemo dva najnovija, Dra. Frid. Kennera (*Noricum und Pannonia. Wien 1870*) i Iv. Kukuljevića (*Panonijska rimska. Rad jugosl. akademije. Knj. XXII. Zagreb 1873*) sa dometci.

<i>Kenner :</i>		<i>Kukuljević :</i>
Emona	Laibach	Ljubljana (Mommsen: Laibach. — Müller: Igg).
Acervone	Altenmarkt b. Weichselburg	Sv. Kancijan, Zitično, Malence (Mom.: Bösendorf. — Müll.: S. Veit b. Sittich).
Ad praetorium	Altenmarkt b. Treffen	Trebno (Mom.: Treffen. — Müll.: Treffen, Trebno).
Crucio	Hrast bei Mötting	Krug ili Greiz (Mom.: Kürbisdorf. — Müll.: Razderto-Gruble b. St. Barth.).
Novioduni	Karlstadt	Stari Trg, Vinica (Mom.: Dernovo. — Müll.: Trnovo, Skopie, Munkendorf)
Romula	Budacki	Sv. Petar na Mrežnici (Müll.: Jesenic bei Mokric).
Quadrata	Vrginmost	Steničnjak s Kamenskom ili Novigrad (Müll.: in Kroatien).
Ad fines	Prekopa bei Glina	Medjuriečje medju Brkiševinom i Gorom (Müll.: in Kroatien).
Siscia	Sisek	Sisek.

Nama je sada ustanoviti samo ona mjesta ove pruge, koja su ležala na hrvatskom zemljištu, naime zadnja četiri: *Romula*, *Quadrata*, *Ad fines*, *Siscia*.

Romula po Peuting. tabli nalazila se je 48 milja daleko od *Siscia*, a 74 od *Emona*. Uzmemo li pred oči točan zemljovid, i promjerimo li cielu daljinu od Siska do Ljubljane s obzirom na stanje

zemljišta, lasno ćemo se uvieriti, da se je Romula nalaziti imala njedgje oko Karlovca. Po nas to je sv. Petar na Mriežnici, gdje se je po g. M. Lopašiću, revnomu izpitatelju onostranih starina, mnogo rimskih spomenika izkopalo, te i Mommsen dva nadpisa tu našasta navadja (*III. n. 3024 i 3935. V. Lopašić. Karlovac str. 21*). Tu ju zahtjeva i daljina gori opisane ceste vodeće iz Senja u Sisak. Osim toga po Kukuljeviću tragovi rimske ceste dolazeće iz Ljubljane vide se još danas kod Vinice u Kranjskoj, te i kod Bosiljeva u Hrvatskoj, pravcem na sv. Petar. A i napred prama Sisku ostaju tragovi rimske ceste. Piše isti Kukuljević (*Književnik 1864 str. 79*), da se oni *ponajbolje vide na brdu od Viduševca, nedaleko od Topuska*¹.

Glede mjesta *Ad fines* veli Mommsen (*l. c. p. 496*): *Hoc solum non satis intelligitur, quo spectent 'fines' illi XX vel XXI M. P. a Siscia Emonam versus. Nam fines Pannoniae Dalmatiam versus etsi non ita multum distant, tamen, ut in via Salonis Servitium ad Savum signantur in Peutingerana XVI M. P. a Servitio, ita hic quoque fuerint necesse est infra Sisciam post Topusko vicum.* — *Fines* stavlja Kenner u Prekopi, Kukuljević u Medjurečju blizu Gore; no dočim se Mommsen i Kenner pravomu mjestu po daljini od 20 ili 21 milje prilično približuju, Kukuljević se znatno odalečuje, buduć ga stavlja jedva na osam rimskih milja od Siska. U ostalom u Prekopi nema ni traga, po koliko znamo, rimskim starinam, a i u Medjurečju odveć malo. Po nas dakle mjesto *Ad fines* ležalo je u Topuskom, jer ga

¹ Da su među sv. Petrom i Siskom ostajali tragovi rimske ceste u XIII. vieku sviedoče nam jasno ondašnje listine. Andrija II. g. 1209. veli, da je dao crkvnjakom u gorskoj županiji njeku zemlju među granicama: „prima meta a publica strata, que vulgo *via exercitus* dicitur, et tendit ad Treztenic, dehinc quoque dirigitur *ad viam antiquam cementario opere supereffusam*, et dehinc protelatur usque ad Cepeni, et de Cepeni usque ad fluvium Glina“ (*Tkalčić Monum. I. 22*). Listinom kaptola zagrebačkoga od 27. kolovoza 1228. njeki Volčeta i braća mu daruju svomu budućemu šurjaku plemiću Robertu posjed oko Kupe, te u označenju granice toga posjeda dolazi sljedeća izreka: „et pervenit *ad viam antiquam* versus septentrionem, per quam procedit nimia longitudine a sinistra parte terre abbatis de Toplica, et a dextera parte terra Roberti comitis remanente; *per eandem viam* procedendo etc. (*l. c. p. 62*). I u listini od 29. studenoga 1266., kojom ban Roland riešava razpru, koju je imala topuska opatija s Blinjani glede Vinodola na Kupi, u označenju granica toga posjeda dolazi izraz: „inde ascendit in montem versus meridiem *per antiquam viam*“ (*l. c. p. 133*). Iz ovoga izlazi, da se je onda rimski put vidio i s jedne i s druge strane Topuskoga pravcem dakako na Sisak.

tu zahtjevaju daljina od Siska kako je u putopisih, i obilni rimski spomenici na onom tlu do danas i to slučajno izkopani.

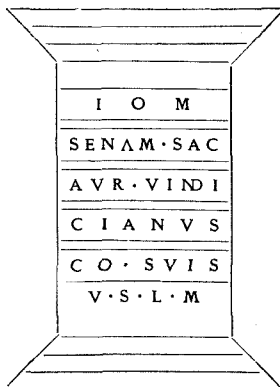
Medju Topuskom i sv. Petrom na Mriežnici (*Romula*) ima se napokon tražiti mjesto za *Quadrata*, a vjerojatno se ova ima postaviti oko Steničnjaka, pošto se ovdje po Kukuljeviću rimske starije izkapaju, te i daljina u putopisih označena prilično sudara.

Rekli smo malo prije, da su obilni spomenici na topuskom tlu izkopani, i da nam to sviedoče spisatelji kao što i sami spomenici u koliko se još danas ondje nalaze, pošto su većinom ili uništeni prigodom navlastito gradjenja javnih zdanja ili u tudji sviet odneseni najviše od onih tudjinaca, koji su ondje javne službe obnašali. Miho *Kanits* u svom djelu o Topuskim toplicah (*Historisch-topographische Beschreibung des Mineralbades Topusko etc. Carlstadt 1827. s. 4—5*) piše, da su Rimljani, u Sisku nastanjeni, bez dvojbe poznavali topuske kupelji, akoprem se to do sada dokazati neda, te nastavlja: „*Man hat aber hier theils bei zufälligen Graben, theils bei versetzlichen Nachgrabungen, und besonders bei der Gelegenheit als die Fundamente zu den jetzt bestehenden neuen Gebäuden ausgegraben wurden, alte feste Mauern in der Erde, überaus künstlich construirte thonerne Wasserleitungsrohren, viele römische Münzen, auch Inschriften, die auf das Zeitalter August's hindeuten, und andere Gegenständen gefunden. Auch jüngst erst, bei den Graben der Fundamente zu dem bewilligten neuen Gebäude nächst dem Schlambade hat man beträchtliche Mauern und andere Gegenstände in der Erde entdeckt*“. Isto tako i naš Kukuljević (*Književnik g. 1864. str. 78*).

Nadpisi u Topuskom našasti, u koliko jih znamo, jesu sljedeći:

1.

Posuda.



dubčasti tanjur s krugljicom po sriedi.



Četverouglasti stup, visok 0,85 m., širok 0,41, a dubok 0,33. Ovaj stup leži sada u crkvi sv. Spasa na briegu u Gredjanih blizu Topuskoga, u kutu lievo, kako se ulazi. Nezna se pravo, gdje i kada je izkopan bio, ali je vjerojatno, da je tu prenesen iz Topuske podležeće doline. Velečast. g. Mile Popović, pravoslavni župnik topuski blagoizvolio ga je pokloniti zem. muzeju, a veleuč. g. Dr. Franjo Kellner katolički ondješnji župnik blagodarno se obvezao, da će ga odpremiti na g. Jos. Kerausa muzeal. povjerenika u Sisku. Isti g. Dr. Kellner uvieravao je pisatelja ovih redaka, da je tu iza crkve nedavno bio još jedan stup sa rimskim nadpisom, da ga je sam vidio, te da će ga tkogod bit odnio, i valjda za gradju upotrebio. Zaman sva briga, da mu se u trag udje.

2.

I · O · M		
SACR		
C · M A R I V		S
S A T V R N V		S
C E T I C		
B F		C O S
V		S I M

Izdao ga Mommsen l. c. n. 3940 s opazkom *max perit*. Glede CETIC u petom redku veli „*est Aelium Cetium ad Danuvium*“. Buduć ga okrnjeno izdao Kukuljević u Književniku 1864. str. 79, ali sa CETIC uredništvo htjede da ga izpravi sliedećom opazkom: „prepisavalac *pogrešno* je u četvrtom redku napisao *Cetic* mjesto *Getic*“. Navadja ga g. Nikola Milić od Pernikgrada načelnik Gline u svom još rukopisnom sastavku: *Skizze aus der Geschichte Topusko-s*, ali i on bez drugoga redka (SACR), a četvrti redak ima SATVRN(INVS), i nebilježi ono V u zadnjem redku.

3.

I O M S
· · · · ·

Gornji dio četverouglastoga stupa u dvorištu kupališnoga liečnika u Topuskom.

4.



Četverouglasti stup, visok 0,82 m., širok 0,52, a dubok 0,34. I ovaj se stup nalazi u gori pomenutoj pravoslavnoj crkvi sv. Spasa u Gredjanih blizu Topuskoga, ali leži iza ikonostasa u svetilištu kao podnožje ogromne trapeze, te je odveć mučno do njega se primaći. U ostalom pismena su veoma izglodana, a i klačevinom ponešto omrmljana.

5.

D I B V S
 M A I O R I B V S
 A V R E L I V S
 S E C V N D I N V
 S
 V · S · L · M

Četverouglasti stup visok 0,62, širok 0,38, dubok 0,21. Izdao ga je Mommsen C. J. L. III. p. 501, n. 3939 i *Ephemeris* II. 413, n. 823; ali na koncu drugoga redka u njega je ono S oveliko kao druga slova, a na koncu četvrtoga ono S stoji do V u redu ili je V van mjesta. Nalazi se sada u dvorištu kupališnoga liečnika u Topuskom.

6.

CANTABRIA
 SACR
 CVSTOD
 E I V S D E M

Izdan prvi put u „*Wiener Zeitschrift für Kunst, Litteratur, Theater und Mode*“ 1827. p. 999. Mommsen štampao ga medj pavtorenimi (*Corpus Inscr. Latin. III. Falsae p. 20 n. 200*) kao dvojben, no veli, da se je ovaj nadpis g. 1824. u Topuskom nalazio; a

na str. 500, gdje navadja tri topuska nadpisa nedvojbena (br. 3939 do 3441) primjećuje: »Ceterum ex Topusko, ubi aquae calidae sunt, lapides quidam proferuntur a fraudis suspicione non alieni, de quibus quamquam non satis constat, tamen placuit separare eos a titulis certae antiquitatis«. Ovdje mu možda smetalo ime boginje *Cantabris*, ali ovomu sličnih imena za bogove imamo dosta u obostranih nadpisih, na pr. *Laburo* (n. 3840), *Latobio* (n. 5097, 5098, 5321), *Marmogio* (n. 4014, 5672. V. Viestnik 1879. br. III.), *Toutatis Sinatis* (n. 5320), *Sedato* (n. 3922, 5918), *Savo et Adsallutae* (3896, 4009, 5134, 5138) itd.

7.

VIDA SOLI
THANAE
SACR
Q·DOMITIVS
INGENVVS
PRO·SE·E·SVIS
EX·VOTO

Nalazi se kod Mommsena l. c. n. 3941 s primjetbom: *in pariete thermarum*, gdje ga se sada nevidi, možda klakom zamrljen. Po nekujih odnio ga je sobom u Štajersku Dr. Rudolf Hinterberger nekadašnji Topuski liečnik.

8.

ANIONINO	ΛΓΙΠΙCIS	
AVR	IVSIA	MARIS
		RVM
VR ₁	VS7IFC·	
	NCNINIANÆ	

Ploča visoka 0,32, široka 0,51, debela 0,28. Stoji sada u kutu dvorišta kupalištnoga liečnika u Topuskom. Slova su skoro sasvim izlizana te dugačkoga načina.

U istom dvorištu leži jošte četverouglasti stup, na kom je bio nadpis, komu sada ni traga¹. Tu jošte podstupina od velikoga stupa.

¹ Kukuljević po Mommsenu (*Ephemeris Epigr. II. p. 413. n. 827*) bio bi čitao na njem: VI·O·L.

9.

D	M
MAXIMVS ¹	
VM	SO
TC	VM
VANIBVS	

Četverouglasti stup, visok 0,70, širok 0,22, a dubok 0,27. Namješćen je izvana na uglu stare kupelji (Spiegelbad), da ga učuva od udara prolazećih kola. Tim je izložen očitoj pogibelji, da bude uništen, te ga treba čim prije od propasti spasiti. (*V. Ephemeris l. c. 825.*)

Ostali spomenici u Topuskom našasti jesu:

1. Rečeno nam je u Topuskom od vjerodostojne strane, da se je ondje petnaest godina nazad izkopao mramorni kip pol metra visok, i da je bio darovan ondješnjemu pukovniku, koj ga namjestio bio u svom vrtu, no kašnje da je izčeznuo. Bio bi predstavljao čovjeka bježeća sa djevojkom na plećih (možda Proserpinova otmica).

2. Na zapadnom uglu stare kupelji (Spiegelbad) posadjen je još danas rimski stup *incredibile dictu* isto za odbijanje kola, koj predstavlja kariatidu.

3. Na občinskoj zgradi uzidan je izvana basiriliev veoma vremenom i nehajnosti oštećen; predstavlja borbu stoprv dokončanu.

4. Iv. Kukuljević piše: »u Topuskom izkopaše prije nekoliko godina stup od milja, s naznačenom daljinom od Oglaja sa 168 ili 188 (?) rimskih milja; sad je i toga stupa žalibože nestalo« (Rad XXII. str. 132).

5. Po svjedočanstvu veleuč. g. Dra. Fr. Kellnera topuskoga župnika na Turšćanskoj kosi ondje na blizu kod Vranovine našla su se još dva stupa miljarska s nadpisi danas sasvim izglođanimi.

6. Rimskih novaca, dragih kamena, posuda, cigala itd. sjaset se dnevice otkriva za težanja. Nego mnogo se toga, kao i inudje po našoj zemlji, našlo, što se razneslo i uništilo. S toga jedna posebna naredba, kojom bi se jednom imalo i u ovom pogledu staviti kraj vandalizmu i otimaćini, bila bi kao što u provincijalu tako i u Krajini od najpriječije nužde. Jamči nam, da će se u tom nješto učiniti za Krajinu uvijek budna sviest one vis. zemalj. vlade, koja je višekrat sjajno dokazala, a to dobro zna i naš zem. muzej, da joj čast zemlje i promak znanosti osobita briga i mio posao.

¹ S u otvoru V položeno. Isto tako na koncu zadnjega redka.

Kada je *Ad fines* propalo, to se neda za sada ničim opredjeliti. Za seobe raznih naroda kao Una, Gota itd., koji su većinom kroz naše zemlje provaljivali u Italiju, i *Ad fines* istom sudbinom propade kao što i mnogi drugi grad u našoj zemlji, te se opet pomalja jedva početkom XIII. stoljeća ali pod novim imenom *Toplica*, koje sviedoči, da su ga Hrvati, vjerojatno još na svom dolazku u ove strane, čim se osviedočili o ljekovnoj vrijednosti njegovih toplica, iznova podigli. (Konac sledi.) S. L.

Pisani spomenici

izkopani u Sisku od arkeol. društva *Siscia* tečajem god. 1878.

Arkeol. društvo *Siscia* u Sisku uz svu slabost novčanih sredstva za uspješan rad, nastavlja ipak veledušno i požrtvovno a samo na korist zem. muzeja svoja iztraživanja na onom klasičnom tlu¹. Prošloga rujna primio je zem. muzej njegove izkopine spadajuće na g. 1378. uz točan popis, te je sve izloženo u muz. sobi opredjeljenoj za sbirku toga za domaće starine vrlo zaslužnoga društva. Popis donosi 146 brojeva, ali pod jednim brojem dolazi često više istovjetnih predmeta. Ovih je svakovrstnih; jedna naušnica od zlata, sjaset predmeta bakrenih, željeznih i kostenih, mnogo malenih posudica iz pečenice, svietiljka (medju kojima njeke osobito riedke),

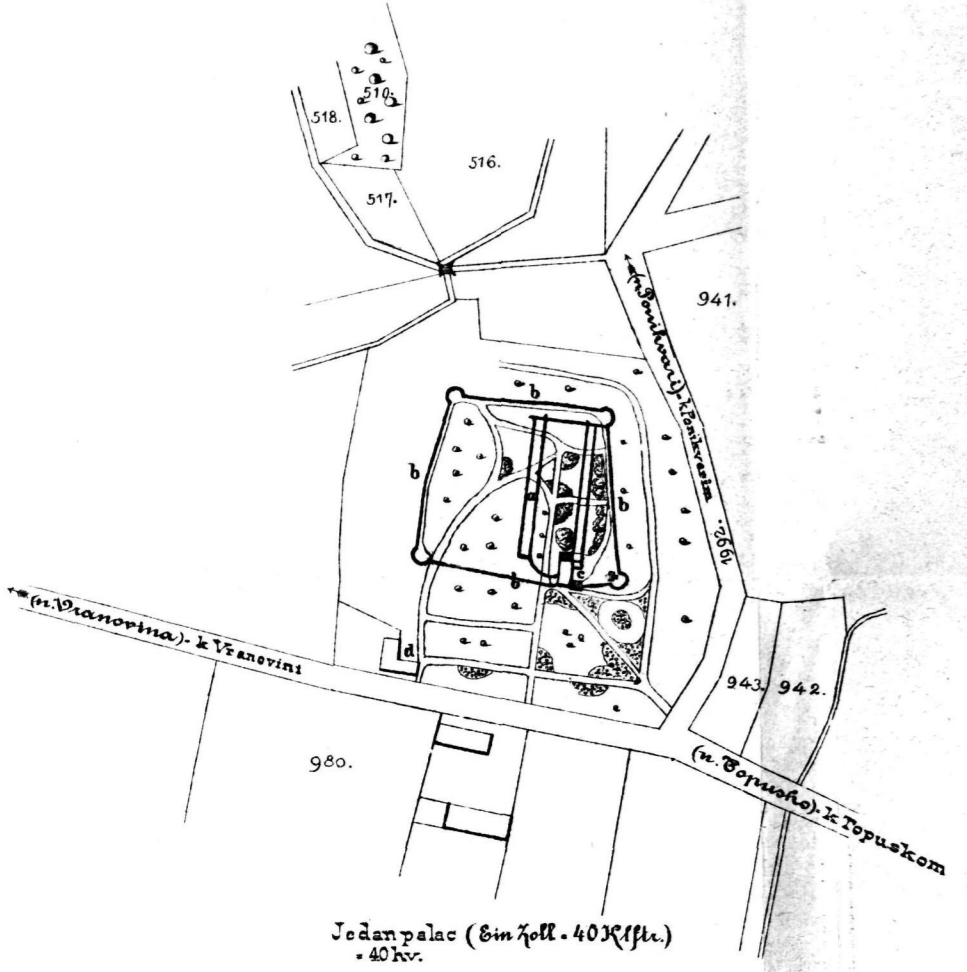
¹ Sisačke starine u obće te i one društva *Siscia* u našem muzeju i ovih dana nadjoše u Niemca polvalnu ocjenu. Ovaj piše: „Agram besitzt als Hauptstadt des Landes und Sitz der südsl. Akademie der Wissenschaften ein bereits heute höchst beachtenswerthes Landesmuseum, in dem die antiken Denkmäler einen hervorragenden Platz einnehmen. Das Museum, unter den Auspicien der Akademie in's Leben gerufen und gefördert durch diese und den Bischof von Diakovar, Dr. Stros Mayer, hat unter der energischen Leitung des Directors Professor S. Ljubić einen ausserordentlich raschen Aufschwung genommen und sich namentlich durch Concentration der im Lande zerstreuten Objecte bereichert. Das Fundgebiet, welches das Museum versorgt, erstreckt sich indessen weit über die Landes- und Reichsgrenzen hinaus. Unter den Objecten provinzieller Abkunft stammt Vieles aus Dalmatien. Am zahlreichsten ist Sissek mit seiner überraschend mannigfaltigen Fülle von Monumenten vertreten. Nebst den dem Museum selbst angehörigen Objecten von dort werden überdies in den Räumlichkeiten desselben eine Anzahl anderer aufbewahrt, welche Eigenthum eines in Sissek bestehenden Vereines von Alterthumsfreunden sind itd. Sliedi opis mnogobrojnih spomenika našega muzeja, navlastito kipova iz klasičke dobe. (Arch. Ep. Mittheil. Wien. 1879. p. 153.)

N a c r t

crkvenih razvalina nalazećih se u Topuskom perivoju. (Plan der im Plantage-Garten in Topusko sich befindlichen Kirchen-Ruinen).

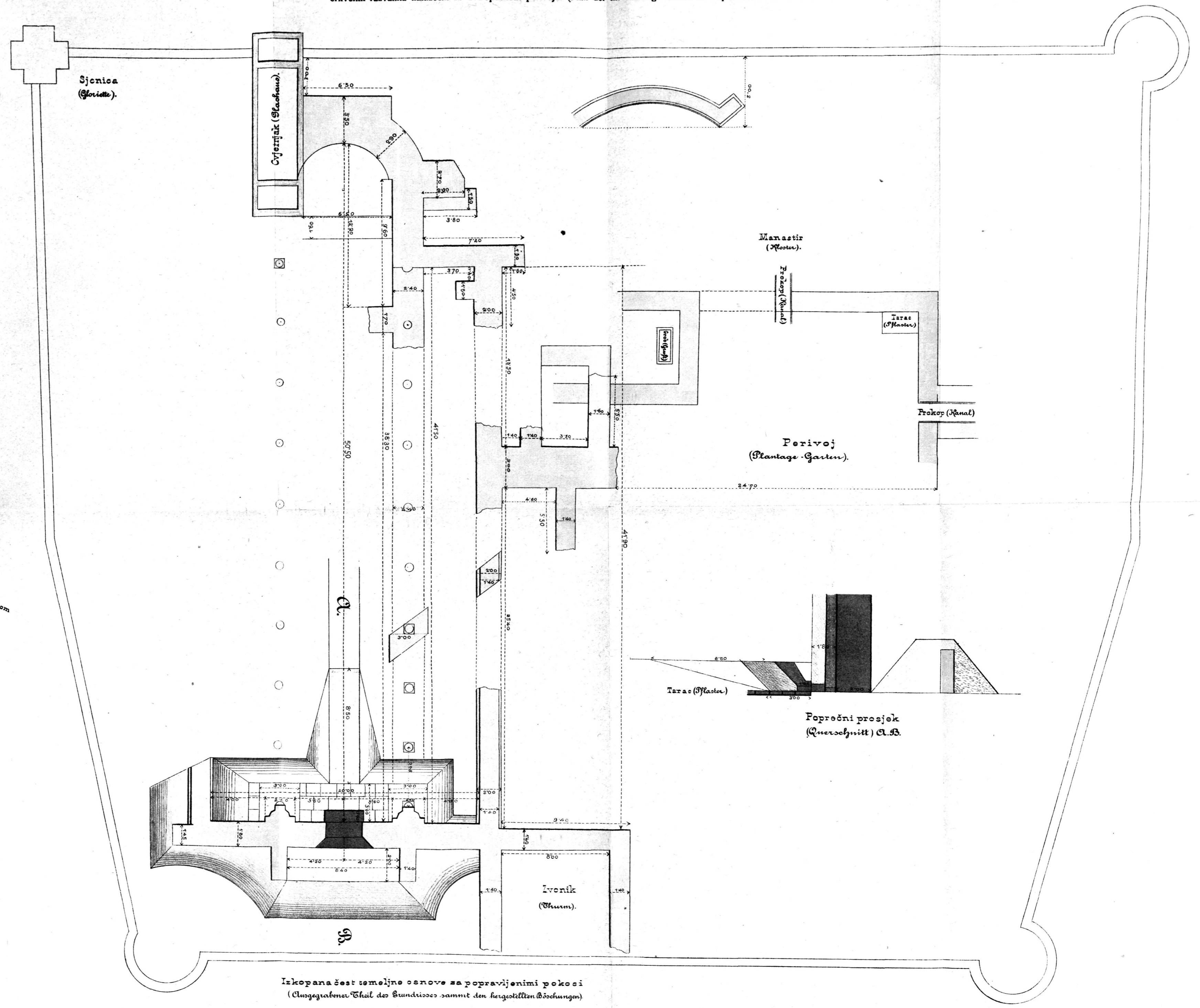
N a c r t

položaja crkvenih razvalina nalazećih se u Topuskom perivoju. (Situationsplan der im Plantage-Garten zu Topusko befindlichen Kirchen-Ruinen).



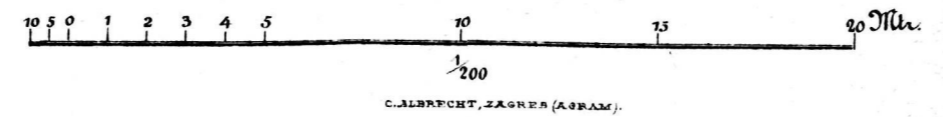
- Razjašnjenje (Erklärung).
- a. Razvaline crkve (Kirchen-Ruinen).
 - b. Sedeni (Wallmauer).
 - c. Cvjetnjak (Blashaus).
 - d. Vrtilarov stan (Bäckerhaus).

U Petrinji: Kolovosa 1877. Fr. Erben inžin. pom. narisa



Izkopana šest temeljne osnove sa popravljenimi pokosi (Ausgegrabener Theil des Grundrisses sammt den hergestellten Böschungen).

U Petrinji: Lisopada 1877. Fr. Erben inžin. pom. narisa

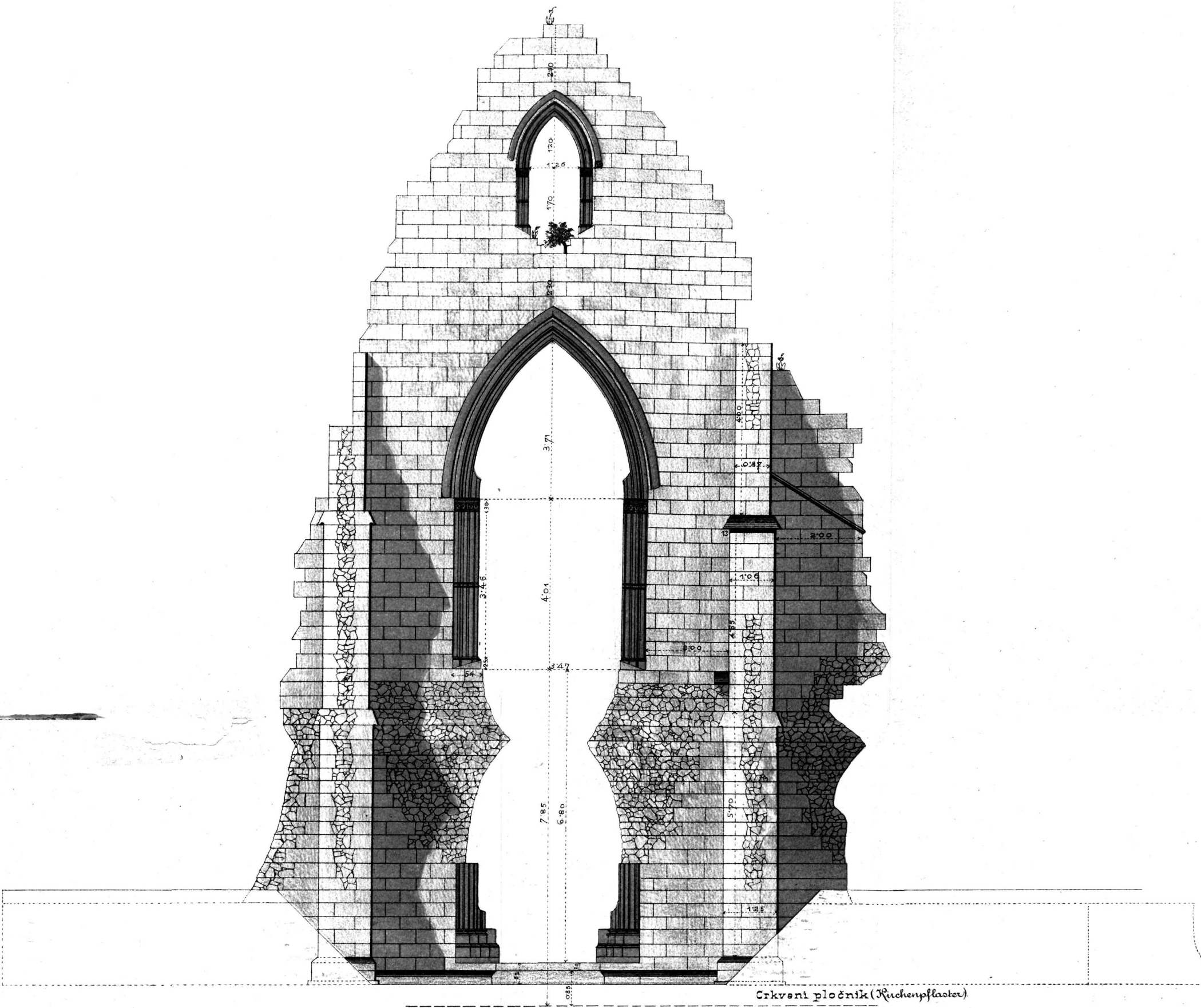


U Zagrebu prosinca 1879. A. Steinbauer ureza.

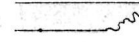
N A C R T

crkvenih razvalina, nalazećih se u Topuskom perivoju. (Plan der im Plantage-Garten zu Topusko sich befindlichen Kirchen-Ruinen).

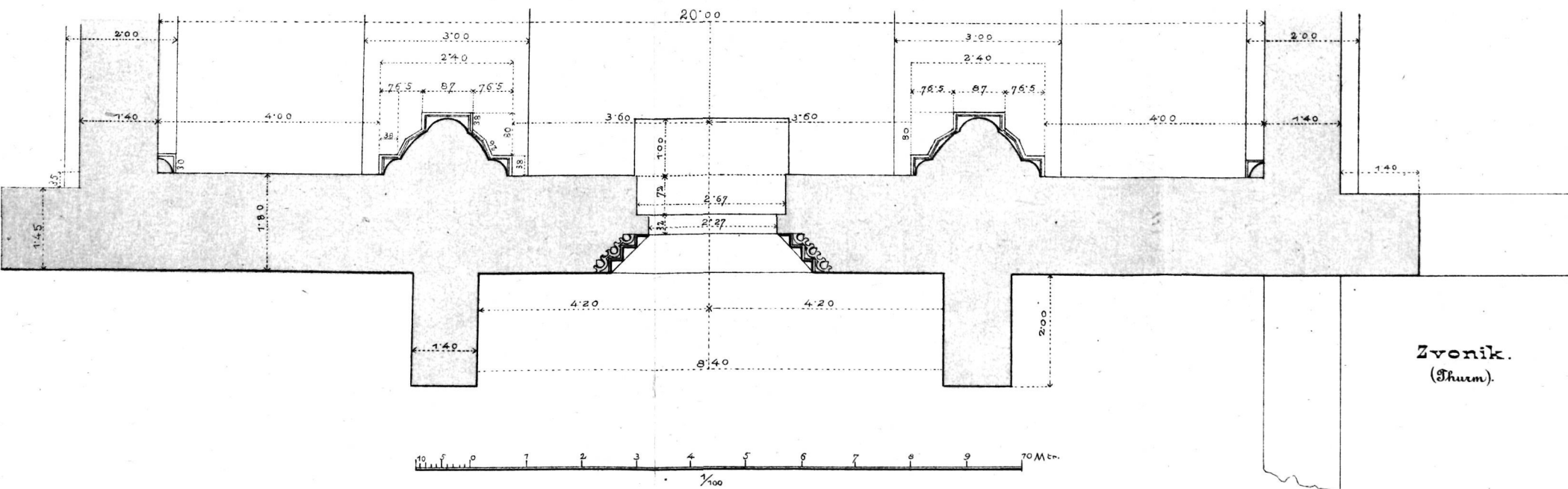
Razgled pročelja.



Profil prozora (Profilirung des Fensters)



Temeljni osnov (Grundriß)

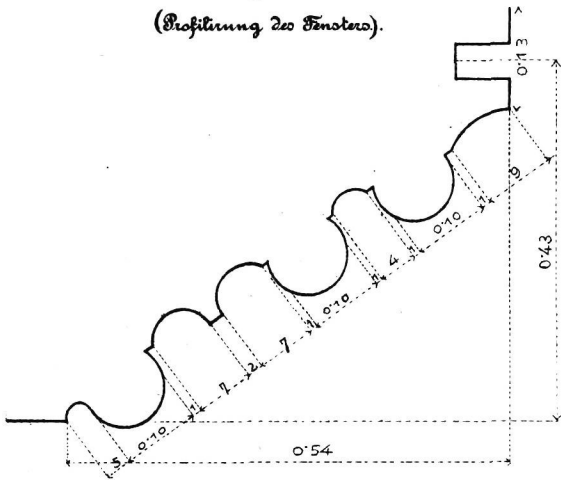


N A C R T

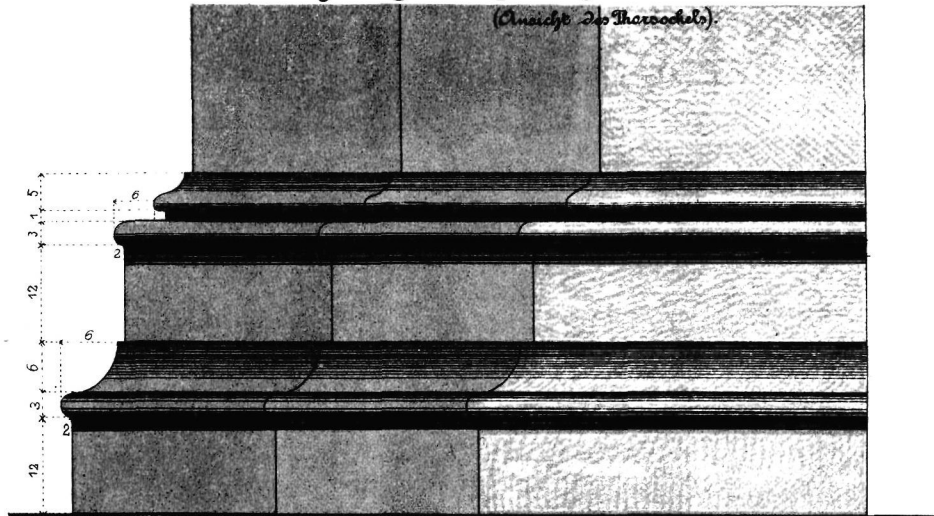
erkvenih razvalina, nalazećih se u Topuskom perivoju. (Plan der im Plantage-Garten zu Topusko sich befindlichen Kirchen-Ruinen).

Pojedini djelovi.

Profil prozora.
(Profilierung des Fensters).

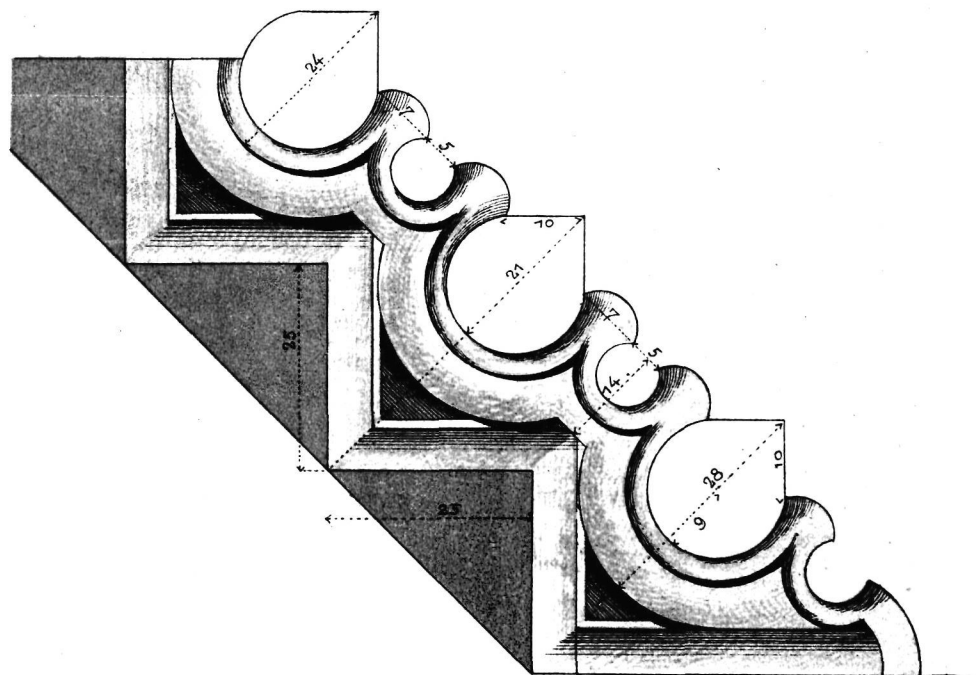
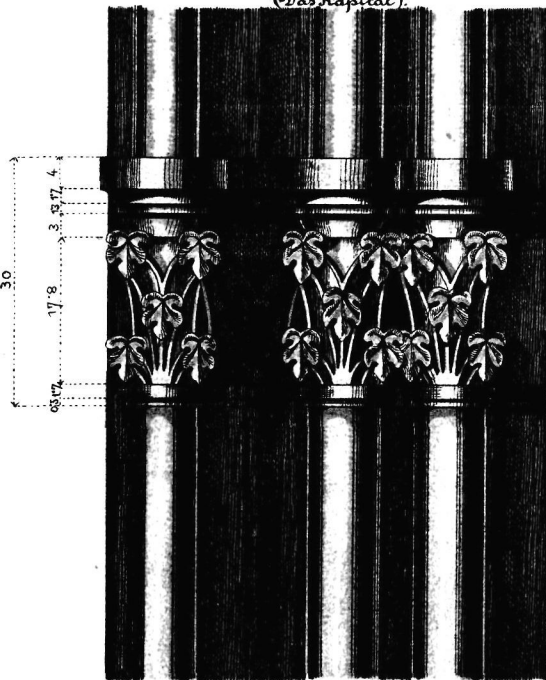


Zagled podstupine glavnih vrata.
(Ansicht des Thoreschals).

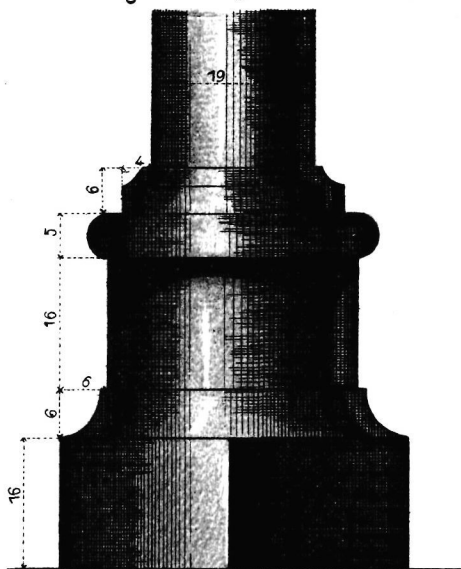


Profil glavnih vrata. (Profilierung des Thores).

Nadstupina.
(Das Kapital).



Zagled stupića u kutu. (Ansicht des Saulchens in der Ecke).



Frosjek krova podpornjaka. (Schnitt der Verdachung des Strebepfeilers).

